

เลยทุนมาอยู่ก็คงทำอะไรไม่ทันคริเราอยู่ที่นี่ริดไม่ติดคนใจเย็นไม่ต้องรีบร้อน ไปไหนก็ใจเย็นๆ ได้ คนกรุงเทพฯ รับร้อนจนกลایเป็นคนเครียด คงยากที่ตัวเองจะปรับตัวได้ ทุนชอบสังคม ชอบชีวิตแบบชาวเหนือมากกว่า กรุงเทพฯ ไม่เหมือนทุนเท่าไหร่ การอธิบายทำให้มีระเบียนวันนี้

ตลอดเวลาการเรียนที่นี่ 3 ปี กว่าของเขอนองแข็ง ใช้ชีวิตชาวห้อมโดยตลอด และยังเป็นหอพักของมหาวิทยาลัยเสียด้วย เขอนอกกว่า ข้อดีของเด็กหอ ก็คือการฝึกให้มีระเบียนวันนี้ และรู้จักแบ่งปันกันเพื่อนๆ เพราะต้องอยู่ด้วยกันเป็นเวลาหลายปี ต้องด้อยที่ด้อยอาศัย จะเอาตัวเองเป็นที่ดึงอย่างเดียวไม่ได้ ต้องรอให้ห้องน้ำ ซึ่งผู้หญิงอยู่ด้วยกันแล้วแต่ละคนจะอาบนำ้านาน เป็นเรื่องเล็กๆ น้อยๆ ถ้าถือเอาเป็นอารมณ์เสียทุกสิ่งทุกอย่าง เรื่องเล็กๆ น้อยๆ ก็จะกล้ายังเรื่องใหญ่ได้

“ทุนเรียนที่นี่มา 3 ปี ก็อยู่ห้องของมหาวิทยาลัยมาโดยตลอด เพราะถูกและดีกว่าห้องนอกราช ที่สำคัญก็คือใกล้ เราไม่ใช่เกียจเดินทาง เดินมาเรียนได้ใกล้ๆ ที่สำคัญเราต้องมีความรับผิดชอบ เพราะไม่ได้อยู่กันพ่อแม่ที่บ้าน เรื่องอาหารการรับประทาน เสื้อผ้า รวมถึงการเรียน อย่างเช่นกัน หน้าที่ของเราก็คือเรียน ไม่ใช่ไม่มีผู้ใหญ่คอยกำกับดูแลแล้วจะทำอะไรก็ได้ เพราะจะถือใจว่าผู้ใหญ่ไม่รู้ไม่เห็น ผลเสียจะตกแก่ตัวเราเอง อีกข้อดีก็คือการมาอยู่หอทำให้เราไม่ต้องเสียเวลาเดินทาง จะได้อาเวลารีทิลิ่มมากออกแบบการทำลักษณะ หรือช่วยงานที่มหาวิทยาลัย เรียกว่าได้ใช้ประโยชน์จากเวลาอย่างรู้คุณค่าอย่างแท้จริง”

รู้จักพอเพียงให้สมรู้焉

นองแข็งปีมีพี่สาวอีก 1 คน เมื่อจะหางกันถึง 8 ปี แต่ก็มีความใกล้ชิดสนิทสนม มีอะไรก็ปรึกษาพี่สาวได้ตลอดเวลา เพราะพี่สาวก็ห่วงว่ารู้สึกสมัยนี้จะยังติดเรื่องวัตถุนิยมกันมาก และดูจะหนักไม่เบาเนื่องไม่รู้สึกจากความรักสนิทในสายตาของผู้ใหญ่ ที่จะคอยเตือนเรื่องนี้เสมอ

“ทุนก็จะพึงที่พี่เขาสอน เพราะบ้านเราก็ไม่ได้ร่ำรวย จะซื้อจะทำอะไรก็ต้องนึกถึงที่บ้านว่าพอเมื่อจะหนักไปหรือไม่ อย่าฟุ่งเพ้อเกินฐานะ ใจคดีที่ทุนก็ไม่ได้ใช้อะไรแล้วต้องเป็นแบบนั้น แต่ต้องทำถังข้อของตัวเองว่าเรามีได้แค่ไหน ที่ผู้ใหญ่เข้ามาดูแลสอนเขาก็ห่วงตัวกับเราจริงๆ ไม่อยากเห็นเราผิดพลาด ตกต่ำ”

อย่างเป็น “นางฟ้าเรือกำปั่นแหง”

สำหรับความไฟแรงถึงอนาคตหลังจากเรียนจบก็คือ อย่างจะเป็นพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน แล้วบอกว่า ไม่ชอบหากทำงานประจำนั้นต้องอยู่กับที่ตลอดเวลา อีกเหตุผลก็คืออย่างจะได้ใช้ภาษาด้วย ถ้าหากเรียนจบแล้วแต่เศรษฐกิจยังไม่ดีอยู่ ก็อาจจะเรียนทางภาษาต่อเพื่อทำตัวเองให้พร้อมเรื่องภาษาให้มากที่สุด แต่ถ้าไม่ได้เป็นแอร์โฮสเตส ก็อาจจะเป็นครูสอนวิทยาศาสตร์ เพราะชอบจบสาขาวิทยาศาสตร์ หรือไม่ก็เป็นครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ เพราะอาชีพครูเป็นอาชีพที่มีเกียรติมีคุณค่ากับสังคม

มีธรรมะช่วยกล่อมเกลาจิตใจ

นอกจากยังดีคำสอนล้วงของผู้ใหญ่แล้ว เมื่อมีปัญหาเช่นจะพยายามมองโลกในแง่ดีว่า ถ้าเราคิดดี ทำดี ทุกอย่างก็จะดีขึ้นเอง มองโลกแห่งตัวจะทำให้ชีวิต

มีความสุขได้ง่ายขึ้น และพยายามหมั่นสวดมนต์ให้พระسمอฯ ถ้ารู้สึกไม่สบายใจมากๆ ก็จะพยายามนั่งสมาธิปอยๆ เพื่อให้ทบทวนและได้อยู่กับตัวเองนึงๆ สักพัก จะได้เกิดปัญญา

“และการที่เราเป็นชาวพุทธที่ต้องควรจะได้ใส่บาตร ทำบุญ ให้ทานบ้าง เพื่อให้จิตใจอ่อนโยนรู้จักให้ตัดกิเลสนิดๆ หน่อยๆ ออกจากตัว จะช่วยทำให้รู้สึกเบา សบายใจขึ้นได้” ○